

sætning til de fleste andre har haft en særdeles stor Indtægt, fremkaldt ved Krigsbegivenhederne, kommer til at svare en ikke ubetydelig Del af denne Indtægt til Statskassen. Dog er jeg ikke saa fuldt tilfreds med dette Lovforslag som med de to andre, skønt jeg erkender, at ogsaa det er undergaaet efter mit Skøn gode Forandringer i det andet Ting. Særlig finder jeg det rigtigt, at man under denne overordentlige Beskatning har inddraget Aktieselskaber, uanset Aktiekapitalens Størrelse. Jeg kan ikke se, at der var Grund til at begrænse den til de Aktieselskaber, hvis Aktiekapital var mindst 100,000 Kr. Jeg finder det her absolut rigtigt at tage alle Aktieselskaber med. Endvidere finder jeg det rigtigt, at man lader den overordentlige Skat indtræde for noget lavere Indtægter end oprindelig foreslaaet. Men netop fordi dette Lovforslags Begrundelse jo er, at en Del af Landets Skatteborgere paa Grund af Krigen har haft væsentlig forøgede Indtægter, medens de allerfleste af deres Medborgere har lidt under Krigen, netop fordi det er af den Grund, man vil tage denne forøgede Skat af disse begunstigede Borgere, finder jeg det urigtigt, at man vil tage den overordentlige Skat ogsaa af de Skatteborgere, som af Aarsager, der ikke har noget med Krigen at gøre, har faaet deres Indtægter væsentligt forøget ud over Gennemsnittet af de 3 foregaaende Aars Indtægt — som det nu er foreslaaet —, hvilket sikkert ogsaa er en Forbedring fremfor det oprindelige Lovforslags Bestemmelse, som kun tog Gennemsnittet af 2 Aar. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at man inddrager alle, som, uanset af hvilken Grund, har haft væsentligt forøgede Indtægter i de 2 Aar, det nu drejer sig om, Skatteaarene 1915 og 1916. Man kan ganske vist ikke sige, at det er for Smed at rette Bager, naar man tager dem alle med, men jeg synes, man kan sige, at det er at rette baade Smed og Bager, fordi Smeden har forset sig, og det synes jeg ikke, der er Grund til. Jeg erkender, at det i adskillige Tilfælde kan være meget vanskeligt at skønne over, om en Indtægt er fremkaldt af Krigsforholdene eller ikke, men i andre Tilfælde vil det sikkert være ret let, og særlig da, hvor Indtægten er fremkommet ved Gaver eller Lotterigevinst, ligesom ogsaa i adskillige Tilfælde for Forretningsmænds Vedkommende. Jeg skal ikke dvæle længere ved dette Punkt, som udførligt er drøftet i det andet Ting, jeg skal nøjes med at henvisse til de Udtalelser, der blev fremsat om dette Spørgsmaal af det ærede Medlem af Folke-

tinget, der var Ordfører for mine Partifæller derved ved denne Sags Behandling. Jeg skal om dette Spørgsmaal endnu kun bemærke, at efter den Maade, hvorpaa det Ændringsforslag om denne Sag, som mine Meningsfæller i Folketinget havde stillet til Lovforslagets anden Behandling i dette Ting, var affattet, synes jeg ikke, der kunde gøres særligt stærke Indvendinger imod det. Det hed nemlig deri, at „Skattepligten bortfalder, saafremt og saa vidt den paagældende Skatteyder overfor Ligningsmyndighederne paa en efter disses Skøn fyldestgørende Maade kan paavise, at hans Merindtægt i Henhold til denne Paragraf skyldes Fortjeneste, der ikke kan antages at hidrøre fra de ved Krigstilstanden i Europa skabte Forhold“. Det vil altsaa sige, at naar en Mand har haft en meget forøget Indtægt i de Aar, her er Tale om, i Forhold til de 3 foregaaende Aar, har han straks Formodning imod sig for, at det er Krigssituationen, der har fremkaldt denne ekstraordinære Forøgelse af hans Indtægt, og han kan kun slippe for den overordentlige Skat, dersom det lykkes ham at paavise paa en efter Ligningsmyndighedernes Skøn fyldestgørende Maade, at Indtægtsforøgelsen stammer fra helt andre Kilder. Jeg synes, at naar Forslaget affattes med denne Begrænsning, er Statens berettigede Interesser paa den sikre Side og varetagne tilstrækkeligt. Og der er efter mit Skøn ingen Tvivl om, at en saadan Ændring af Lovforslaget vil afskære ikke faa Tilfælde, hvor det er givet, at det vilde være ret urimeligt, om de vedkommende skulde svare den forøgede Skat. Af de Forhandlinger, der førtes i det andet Ting om dette Spørgsmaal, har jeg ogsaa set, at den højtærede Finansminister erkendte, at det kunde blive ret urimeligt i adskillige Tilfælde, hvis Lovforslaget, som det nu foreligger, skulde følges. Men da den højtærede Minister der har udtalt en saadan Erkendelse, haaber jeg, at der ikke fra hans Side skal blive rejst større Indvendinger, dersom der her i dette Ting skulde blive Flertal for en Ændring som den — der var stillet og som jeg nu har omtalt —, af Venstremindretallet i det andet høje Ting. Ogsaa finder jeg det rigtigt, at man i dette Ændringsforslag gaar lavere med Indtægtsgrænsen med Hensyn til den overordentlige Indkomstskat end oprindelig foreslaaet i Lovforslaget og ogsaa lavere end det, der her foreligger. Efter dette Ændringsforslag skal Skattepligten indtræde for dem, der er ansatte til en skattepligtig Indtægt af 5,000 Kr. eller derover; men der skal fradrages et Beløb af 5,000 Kr. af Mer-